

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 45

Parkland, Washington, 7de November 1902.

12te Aarg.

Job.

Hvad hedte den Mand, som omtales i denne Fortælling? Han hedte Job. Hvorledes var Job ifølge Fortællingen? Ustraffelig og uskaffen. Han var ligefrem, udvug, oprigtig, arlig og sandhedstjærlig. Hvad mere bliver det sagt om Job? Han var gudtryktig. Gjentag disse Ord: „Jeg ved, at min Forsøjer lever!“ „Jeg ved, at min Forsøjer lever!“ Hvem sagde dette? Job. Hvornær Forsøjer? Frelseren, Jesus Kristus. Hvornær troede Job paa ester dette? Han troede paa den Herre Jesus. Hvad bliver det i de følgende Ord sagt om Job? Han tog fra det onde. Hvad kan du sige i Stedet for det „onde“ Synden. Hvad vil det sige: Job tog fra det onde? Han var bange for Synden. Hvoraf lærte Job, hvad der er Synd? Af de ti Bud. Hvorledes forholdt Job sig imod det, som Gud dert har forbudt? Det vilde han ikke gjøre. Men hvorledes forholdt han sig imod det, som Gud i sin Lov har befaleet? Det vilde han gjøre. Hvad Slags Liv førte Job efter dette? Han førte et helligt Liv. Hvad var det, som bedrøgede ham til det? Hjerlighed til Gud. Job troede paa den Herre Jesus og førte et helligt Liv. Hvor mange Sønner havde Job? Syv Sønner. Hvor mange Køer? Tre Døtre. Hvor mange Saar og Kameler? Syv tusind Saar og tre tusind Kameler. Hvor mange Par Oxer? Fem hundrede Par. Hvor mange Kjeninder? Fem hundrede Kjeninder. Hvad havde han bedrødet? Saare meent Lynde. Hvad er det? Ljenerne og Ljenerstjæver. Hvad Slags Gøder er dette? Det er jordfiste Gøder. Hvad var Job altsaa rig paa? Han var rig paa jordfiste Gøder. Hvornær havde velsignet ham saaledes med jordfiste Gøder? Den gode Gud. Guds Velsignelse var med Job. Gud velsigner ofte de fromme her paa Jorden ogsaa med jordfiste Gøder. Hvad bliver dog let mange Mennesker, naar Gud

giver dem Rigdom? De bliver let stolte og hovmodige. Men hvorledes var dog Job, naar han var rig? Han var udvug. Hvad fortæller der os om Jobs Sønner? De gjorde Gjernhed. De kom sammen hver sin Dag i sit Hus. Hvornær indbød Brødrene til disse Fester? Sine Søstre. Ved disse Fester glædede de sig i Herren. Der blev ikke ødt og drullet til Umaadelighed, der blev ikke danset og skiet. Hvornær vilde visse ikke have taalt det? Den fromme Fader. Men hvad gjorde alligevel Job, naar Gjernhedsbudene var i Ende? Han otrede. Hvorfor? Han sagde: „Ranske mine Sønner har syndet og sagt Gud Forvel i sit Hjerte.“ Hvad blev de fromme Fæder mindede om ved Otringen? Om Kristi Lidelse og Død. Hvornær tænkte ogsaa paa det? Job. Hvornær har han ogsaa som from Fader visse mindet derom? Sine Børn. Og hvad bad han om for sig og sine Børn ved Otringen? Om Syndernes Forladelse. Hvornær træuede han sig da? Med Kristi Lidelse og Død. Job var from og uskyldig. Han havde Gud for Øine og i Hjertet og holdt ogsaa sine Børn til Guds fryd.

Hvornær kom nu ester de følgende Ord for at fremstille sig for Herren? Guds Sønner. Det er de hellige Engle. Men hvornær var ogsaa iblandt dem? Satan. Hvornær er det? Djævelen. Djævelen er fra. Han stiller sig blandt Englene. Han vil vise sig som en Engels Engel og tænker, at han endog kan bedrøge Gud. Men Gud, Herren, kjender ham. Hvis Rige søger Djævelen at ødelægge? Guds Rige. Hvad spørger Gud ham om? „Hvornær kommer du?“ Hvad vilste dog Gud meget godt? Han vilste, hvornær Djævelen kom. Ifølge hvilken Eenskab vilste Gud det? Ifølge sin Alvidenhed. Gud ser og ved jo alt. At Gud spørger: „Hvornær kommer du?“ stede for vor Stald; vi skulde lære noget deraf. Hvad Svar gav Djævelen? „Fra al færet om paa Jorden og vandte omkring

paa den.“ Djævelen er selgelig ikke over alt. Han er snart her, snart der. Hvornær kan læse de Skriftens Ord, der begynder saaledes: „Var adru og vaa.“ „Var adru og vaa, si eders Modstander Djævelen gaar omkring som en brølende Døve og søger, hvornær han kan opsluge.“ Hvad gjør Djævelen ifølge disse Ord? Han gaar omkring. Hvad søger han at forsøge Menneskene til? Til Synd. Hvornær vil han derved styrke dem? I Helvede. Det mener Peter, naar han siger: „Sæcer, hvornær han kan opsluge.“ Derfor maa vi „vange.“ Vange, det er, at gløse hele Aft paa vort Hjerte og vere Tanker, paa det vi hører og læser. Onde Tanker maa du drive bort ved Guds Hjælp, som ungdomlig Tale, læste disse Bøger fra dig, for alt dette benytter Djævelen sig af for at styrke dig i Helvede. Men hvornær agter vi paa hvad Satan gjør? Gud agter paa det. Hvornær kan Gud alene bevare dig? Fra Synden, fra Satans Fristelser. Med hvilken Bøn i Fadersnavet maa du stige til Gud om det? Med den hellige Bøn. Hvornær lyder den? „O Gud, lad os ikke bli fristet.“ Hvornær Svørgemaal retter Gud fremdeles til Jerusaleem? „Var du givet Aft paa min Ljener Job?“ Hvornær Ord førte Gud til? „Der er ikke noget paa Jorden som han.“ Gud roste Job. Hvornær hørte denne Røst? Djævelen. Hvornær elsket? De hellige Engle. Og hvornær skal ogsaa agte paa den? Bl skal agte paa den. Djævelen dømtes over sig en Røst, de hellige Engle glæder sig over den, og vi lærer deraf, hvor behageligt et gudtrykt Menneske er i Guds Øine. Hvornær Svar gav Djævelen Herren? „Hvornær Job frøgte Gud for intet? Der er ikke begæret om ham og om hans Hus og alt hvad han har, trindt omkring? Hans Svandere Gjerning har du velsignet, og hans Fæ har brødt sig ud i Landet. Men val dog din Svand ud og rør ved alt, hvad hans er, visse, lige i dit Røst vil han sige dig Forvel.“ Djævelen

fremstiller det nu saaledes, som om Job var from for de jordfiste Gøders Skyld. Og hvad vilde Job ifølge Djævelens Udiagn gjøre, dersom Gud rørte ved dem, det er, tog dem fra ham? Sige Gud Forvel, vende sig fra ham. Over hvornær lod nu Gud Djævelen saa delvis Magt? Over Job. Med hvilken Ord? „Al, hvad hans er, er i din Svand.“ Hvad menes der med „i din Svand“? I din Magt. Hvad spiede Gud til de anførte Ord? „Kan mod ham selv maa du ikke udrette din Svand.“ Hvornær skulde han ikke gjøre ham nogen Skade? Paa hans Væge. Hvornær bestemte altsaa, hvor stor Skade, han kunde gjøre ham? Gud. Naar den Djævelen stier ikke gjøre de fromme nogen Skade? Naar Gud ikke tillader ham det. Gud tillod det med Job for at vise hans Fromhed. Endvidere skulde Job derved blive styrket i Troen.

Hvornær sørgeligt Budskab kom der nu til Job? „Oxerne slædede, og Kjeninderne gif paa Græs ved Siden af dem, da faldt Sabæerne ind og tog dem, og Drengene slog de med Sværdets Eg.“ Fra Babellandet kom der Kævere. Hvad tog de fra Job? Oxerne og Kjeninderne. Hvad gjorde de med Drengene eller Hinderne? De slog dem med Sværdets Eg, de dræbte dem. Revne havde det første Gud talt ud, saa kom det andet. Hvornær Efterretning drøgte det? „Guds Lid faldt ned fra Himlen og brændte Hærene og Drengene og fortæredede dem.“ Guds Lid er Lynet. — Hvornær led det tredie Ulykkesbudskab? „Riddere gjorde tre Høde og overfaldt Kamelerne og tog dem, og Drengene slog de med Sværdets Eg.“ Hvornær var det fjerde og sørgeligste Budskab? „Dine Sønner og dine Døtre aad og drak Bin i sin forstøvede Brødes Hus, se, nu kom der en stærk Storm fra hin Side Østena og faldte mod Huset og drejede Oxerne, og det faldt paa de unge Folk, og de døde.“ Hvad blev først sagt fra Job? Hans Oxer og Kjeninder. Hvad da? Hans Svand. Hvad

"A Great Little Book."

My Dear Friends,

I am going to be very brief; I want to say only a few words about a "great little book," a book "that has as many thoughts as it has words, with every word sticking to the heart as well as to the memory," a book that furnishes "strong food for men and milk for babes." It has been translated into more languages than any other book except the Bible, and it has sometimes been called Little Bible. It is a book which you all know or at any rate ought to know, because you have all studied it, and I trust you have also learned to love it. I refer to nothing less than Luther's Small Catechism. Luther has written many books and preached many sermons, but this little book is the best of them all. With the exception of his translation of the Bible it is his most enduring work, and more than this, it is the best known and the most important symbolical standard of doctrine and duty in the Lutheran Church. This is saying a great deal about a little book, but when you consider its author, the circumstances of its origin, and the unique position it has held for nearly four centuries, you will readily admit that my praise of the book falls far short of its merits.

This book was written by a man who had gone through an intense spiritual struggle; a man who had felt the heavy load of sin, and the crushing power of God's law, but also the healing balm of the Gospel of Christ; a man who had learned not only to fear God, but, what is infinitely greater, to love and trust Him.

The man who wrote this catechism was one who, like Jacob of old, had wrestled with God in prayer, and, like him, had prevailed.

The man who wrote this little book was one of the greatest intellectual giants the world has ever produced; a man clear in thought, strong in feeling, mighty in action; a man whose "every word was half a battle."

The man who wrote this little book was an educator of the highest type, a great and noble teacher, at whose feet even our enlightened age can well afford to sit while it learns some of the most fundamental principles of true education.

The man who wrote this wonderful little book was also a man of the people and one who loved the people; and because he loved them he understood them, and because he understood them he knew how to provide the best remedy for their deepest need.

The man who wrote this little book did so, moreover, at a time when he was fresh from his visits to the churches and schools that had been entrusted to his supervision. With his heart bleeding because of the ignorance and superstition of the people and the indifference of the clergy, and with his thoughts and feelings at white heat, as it were, he wrote his catechism. The words came direct from his great heart and went straight to the heart of the people, as such words always do.

Luther's Small Catechism has now stood the test for more than 370 years. During all this time it has often been weighed, but it has never been found wanting. Protestantism has during these 370 years had many catechisms, and all of them have some points of excellence, but Luther's excels them all, and will outlive them all. It is the only catechism which gives due prominence to the sacraments as means of grace.

To-day we commemorate the 385th anniversary of the Lutheran Reformation. The principles of this movement are great and fundamental, and their application during these 385 years has been very far-reaching in its effects upon the church, the state, the school and the home. Volumes upon volumes have been written about them, sermons upon sermons have been preached about them, and yet, my dear friends, it still remains a fact, that the best, the truest, and the most concise expression of the principles of the Reforma-

tion is still to be found in Luther's Small Catechism.

My dear friends, young and old, if you want to hear God's will expressed in a few words, then read Luther's Catechism. It is a small book and can be read through in less than an hour, and yet it will bear study for a lifetime. Therefore, read it often and read it carefully. Read it and consider it part by part, word by word, but above all, read it as a whole, read it from beginning to end at a single sitting, and many of you who have learned to look upon its study as drudgery will be surprised to find how simple and pointed its explanations, how natural its arrangement, and what a unity pervades it from beginning to end, and you will perhaps realize to a measure, if you have not already done so, what a true work of genius, what a great little book is Luther's Small Catechism.—Address delivered Oct. 31, 1902, by N. J. Hong.

**Amerika og Pacific Herald.
Vege Blade for et
Aar \$1.25.**

Deffe gjælder gamle tjenestemænd og abonnenter, dog man det ubetingede betales i forstid.

Det er os en sand fornøjelse at kunne anbefale "Amerika," som et af de ledende Nord-Amerikanske Blade i Landet. Det er nu almindeligt anerkendt, at "Amerika" under Prof. Hans B. Andersens dygtige og ihærdige Bestræbelser har vundet sig her og er blevet en Blad, da de det tidligere tjenestemænd og det politiske Centrum, og et udlæg af fortreffelige Nyhedsblad.

For alle tjenestemænd, som ønsker god, billig, underholdende, sund og lærerig Læsning, vil det berfere sig her for et \$1.25 for "Pacific Herald" og "Amerika," eller endan bedre, send os i en Kassebestilling de begge Blade med \$3.00 som skal vi sende Dem "Herald" og "Amerika" et Aar for Deres Ordre.

The Christian Worker.

- J. E. Hildebrand, Portland, \$ 20
  - Mrs. J. H. Smith, Co. Seattle 1.00
  - J. C. Cook, Portland 1.00
  - P. O. Westlund, Portland 1.00
  - Elizabeth Thompson, Tron, Kan 1.00
  - E. F. Jensen, Nicolai 1.00
  - Mrs. E. V. Nelson, Albert Lea... .25
  - Mrs. Hjeltnes, Lawrence 1.00
- S. D. Erickson,
Astoria.

Pacific Daily News.

- Andersen, E. A., Astoria, Ore.
- Blatt, J., 1417 1/2 Broadway, N.Y.
- Dunn, J., Seattle, Wash.
- East, R. C., Berkeley, Calif.
- Hjortskov, N. S., 1828 Union St., Seattle, Wash.
- Griffin, J. H., 507 S. Duane St., San Francisco, California.
- John, E. S., Fremont, Calif.
- Hjortskov, J., 1923 Grand St., San Francisco, Calif.
- Hansen, C., 422 1/2 10th Street, Tel. East 400, Portland, Ore.
- Hansen, G., Oakland, Wash.
- Hansen, C. H., 3824 Oregon, Seattle, Wash.
- Johansen, J., 204 1/2 2nd Street, Astoria, Ore.
- Karsten, E., 2106 Steiner St., Oakland, Calif.
- Klein, Paul, 209 - 11th Ave., Esparto, Fla.
- Klein, J., 1st St., Astoria, Wash.
- Klein, G. J., 304 1/2 1st St., Astoria, Ore.
- Lehtinen, O. J., 115 1/2 - 1st Street, Esparto, Wash.
- Mohr, A., 200 1/2 1st St., Astoria, Ore.
- Myer, E. R., 1200 So. 3rd St., Tacoma, Wash.
- Nelson, E., 21 - 14th Street, Astoria, Ore.
- Olson, G. H., 240 1/2 1st St., Astoria, Ore.
- Thompson, G. H., 122 1/2 1st St., Astoria, Ore.

"Amerika" og "Pacific Herald" for et Aar \$1.25.

PACIFIC HEROLD,

Ud-lyst af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.

udkommer hver
FREDAG.

REV. B. HARSTAD, Redaktør,
assisteret af

Rev. J. Johansen,
Rev. O. Holden,
Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar..... 50 Cts
Seks Maanedes..... 25 Cts
til Europa pr. Aar..... 75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Levt:

Alt bedrørende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Betaling. Send den helst i Money order eller lag 50cts. i Sølv i Brevet.

En eller To Cents Frimærker modtages ogsaa. Men Frimærker paa 5 eller 10cts. kan vi ikke bruge.

Korte Meddelelser fra skandinaviske Settlementer og Menigheder modtages med Tak.

Reddende Hjælp.

Fortælling af Marie Rasmussen.

Hvor langsomt den store Biser gik fremover!

Ufravendt sættede den gamle Kone, medens hun langsomt gik frem og tilbage paa Gaden, Blikket paa Talskiven paa en stor Bygning, der langstrakt op-tog næsten hele Gadelængden og laa lige overfor en Række af Huse. I den smale Skuggestrimmel, som denne Hus-række kastede paa Fortauget, gik Konen, der aabenbart var fremmed i Byen, i sagte Skridt frem og tilbage ligesom en ventende, medens hun altid rettede Blikket henover den brede Gade paa Uret. „Endnu tyve Minutter!“ sagde hun sagte. Medens hun traf Veiret, stod hun still og saa paa den smale Jernport som vart sit ind i den høje Mur, der om, av Bygningen. „O min Gud!“ sukede hun og trykkede Haanden paa Hjertet.

Var det af Glæde, at det begyndte at staa saa heftigt? Var det af Længsel? Biskop Glæde, hvis den bare

ikke havde været blandet med saa stor en Smerte! Ogsaa Vængsel — men dens Opsvælgelse bragte Tårer og en Smerte!

Endnu femten Minutter! Hun maatte sige høit. Gud ske Tak! Hun kunde unde sig denne Vindring, for der var ingen Mennesker i Nærheden, det var kun selvtent, at der gik nogen i denne Gade.

Endnu ti Minutter! Nu saa det ud for hende, som om den store Biser begyndte at stynde sig. Der kom en Angest over hende, som hun ikke kunde blive herre over. Al, dersom hun kunde sætte sig! Kun et Dieblis, for at hun bedre kunde samle og ruste sig, førend Kloken slog tolv! Sægende saa hun sig om.

Lige overfor Jernporten laa der ved et muret Hus en stor tilhuggen Sten. Paa den satte hun sig ned. Endnu et styk Blis kastede hun til begge Sider. Gaden var mennesketom, og Husenes Vinduer var tæt forhængte. Intet Die saa hende. Al, det var en Velgjerning!

Hun satte den lille Kuro, som hun bar paa Armen, ved Siden af sig og slog begge Hænder for Ansigtet, og en Gulling, som af Hjertets Dyb, ryste hende.

Den, som havde sagt hende, at hun engang vilde komme til at sidde paa denne Sten, med grædende Øine se paa denne Port og skælvende og dange vente paa, at den skulde aabnes — den, som havde sagt hende det, blot for et Aar siden, den vilde hun have leet lige i Ansigtet.

Det havde jo ogsaa været utænkeligt! Hendes Son, hendes prægtige Son, hendes Lykke og Stolthed og der til hendes eneste Støtte! Hun, som paa Grund af sin Trost og Samvittighedsfuldhed var høit agtet af sin Principal, han — der, som alle jagde — lignede sin Fader — hvorledes skulde det være muligt!

Og dog! Naar ti Minutter til var forløbet, og denne Port aabnedes, da var det hendes Son, som kom ud, hendes Son — et Tugthullem!

Hvorledes havde det været muligt? Hun kunde ikke begribe det. Hendes Son en Tyv, en Halsknur. Hun havde heller ikke troet det, førend hans egne Læber bekendte det for hende.

Hvorledes var det muligt? Hun vidste det neppe selv. Ligejom i et Hus havde han handlet. Som en Berber var det kommet over ham, som om Storbhustens havde blåst det ind i

hans Sjæl — Begjærligheden efter at blive rig i en Fart og uden Nøje.

Penge, det var Løstet i den Berden, som omgav ham! Hvorhen han lyttede, talte man om Penge, hvorhen han vendte Diet, saa han Jaglugen efter Penge og Vinding.

Penge var Lykke, Penge var Gud! Vinding i Stedet for Løn! — Spil, Spekulation — det var det, som nu til dags førte til Maalet, til Rigdom!

Firmaets velbids Svende havde slet ikke Tillidelse til at drive Pengeforretning paa egen Haand. Men var han da ikke gammel nok til at bære Ansvar? Han var jo ingen Forbryder, om han satte sine egne Penge paa Spil. Den ene og den anden af hans Medtjenere havde ogsaa gjort det, og de stynte af, hvor meget de vandt. Hvorfor skulde ikke han forskaa det lige saa godt? Om andre vidste han vist nok, at de havde været uheldige, og de havde været uforsigtige nok til at spille ere videre med fremmede Penge og havde derved tabt Ære, Stilling og Brød!

Det var letfindigt og samvittighedsløst! For ham, Reinhold, var fremmede Penge ligesom en Helligdom. Til sin egen Nytte vilde han ikke røre ved dem med en Finger!

Klogt og uden Hede maatte man handle, og naar man saa, at man ikke havde Held med sig, — nu, da maatte man simpeltthen stutte. Reinhold vilde nok tage sig i Agt! Hvorledes havde han kunnet falde, som stod saa fast paa sikre Lovreglers faste Grund?

Hvor han forbandede den Dag, da han havde rult Spilledjævlelen Fingeren!

Lykken holdt sig borte. Og atter og atter satte han sine Penge paa Spil, han vovede sine sidste — og tabte!

De opsparede tusinder var borte. Nu blev han grebet af Durme, af Uregjerrighed! Hvorfor skulde det ikke lykkes for ham ligesom det havde lykkedes for andre? Og han maatte have sine Penge igjen, som han med Nøje havde spart sammen! Han maatte vinde dem tilbage, selv om han skulde laane en Kapital og betale høie Bænter for dem!

Agent Løvensstein var en tjenstvillig Mand, han kuffede Reinhold en Kapital. Men Reinhold tabte. Den laante Kapital var det nu ogsaa forbi med.

Hvad skulde han gjøre nu? Nu sad han i Gæld! Hans Tilgodehavet, den tjenstvillige Løvensstein, blev ang-

stelig, for hvad Sikkerhed kunde hans Skulder give? Han krævede, han truede. Han gav ham en kort Hensand.

Reinhold maatte staa Penge. Hvor kunde han tage dem fra? Hvem kunde han betro sig til? Hvem vilde hjælpe ham ud af Klemmen? Blandt sine Venner vidste han ikke om nogen, der kunde gjøre det. Og desuden — hvorledes kan han komme frem med en saadan Bekjendelse! Hans hele Ansæelse vilde være bleven rystet, den frustudte Stilling, han indtog blandt sine Kollegaer!

Men hvad skulde han gjøre? Han var tilmode som en, der har faaet en Slyng om Halsen. Løvensstein maatte staaes tilfreds, ellers kom hele Historien for en Dag. For ingen Pris maatte det ske! At være i alle Folks Mund — intet var ham mere modbydeligt end det!

Men hvorledes skulde han klare sig! At — et Par Besøjer af de mange hundrede, som han daglig lagde i Pakker og gemte i Pengeskabet, vilde kunne hjælpe ham! Og en Tanke sneg sig ind i hans Hjerte, som han i Begyndelsen forstrækket ved tilbage for ligesom for en morderisk Fiende.

Og dog kom det Dieblis, da han gjorde et Greb i sin Herres Kasse og tog en stor Sum ud af den. Det var jo bare for en kort Tid, for et Par Dage.

Løvensstein blev stillet tilfreds, og med Resten bød han endnu en Gang Lykken Haanden. For Lykken — den maatte jo dog endelig ogsaa komme til ham!

Men Lykken blev borte!

Hvad skulde han nu gjøre. Det maanedlige Daggjør forstod, og da maatte alle Pengene være i Kassen! Det var forstrækkeligt, naar den Sum, som stod i Bøgerne, ikke var der, og naar alle Øine var vendte mod ham, for paa ham hvilede Ansvar.

Dage gik, han vidste ikke længere hverken ud eller ind. Ligejom i Fæder kredede Blodet i hans Aarer, Fortvivlingen greb ham, den forvirrede hans Sind og Tanker.

Og da i det sidste Dieblis stede det, at hans Haand gjorde det skæbnevangre Pennestreg, der skulde dække Lyveriet!

Saaledes var Reinhold bleven en Tyv og en Halsknur.

Endnu i den samme Nat, som fulgte paa denne Dag, blev han grebet af Forstrækkelse over det, han havde gjort.

Herre Gud i Himmelen — var det da virkelig sket, det utvørlige, umulige! Af den tro, samvittighedsfulde Arbejder var der bleven en Forbryder!

„Nei, nei!“ skreg han, „jeg vil ikke, det er ikke sandt.“

Men Sjæddgjerningen stod fast. Som et fast, uopstøveligt Taarn saa hans feberede Læne den staaende foran sig, et Taarn, som han reabte Panden imod.

Og til Forstættelsen over Gjerningen, til Nøds for sig selv, som Skam og Smerte, naar han tænkte paa sin Moder. Hun havde været hendes Støtte, hendes Glæde, og nu var hun en Skam for hende, ikke værd, at hun kaldte hende Moder.

Og Elisabet, hans trolovede? Hun havde været sig mod Tanten paa hende, men nu trængte hendes Blikke sig dog frem for hans Sjæl. Nidkær saa han hendes Læne, disse Læne fulde af Kærlighed og Fred, der saa saa tilfidsfulde paa ham — ham, Hæjningen!

Ringen paa hans Fingre betændte ham som Ild. Han trak den af og kastede den fra sig. Han tænkte, at det var en Krænkelse, en Fornærmelse mod hende at lade den være paa den forbrøderiske Haand, den samme Haand, som hun havde betruet sit Livs Skjæbne, og som nu letfædligt havde udelagt hendes Livslykke. O denne forstættelige Nat!

Denimod Morgenen tvang han sig til Ro, til kjælligere Overlæg. Det kunde dog antages, at hans Følsomhed ikke blev opdaget, saa omhyggeligt var det udført, og desuden — Hjærtens, Tønderne og rødmende af Skam sagde han det til sig selv — end han alle sine forfættede ubetingede Tilbud.

Hvad havde han at frygte for?

Og dog — hvorledes skulde han holde det ud med denne Nøds for sig selv!

Som enhver anden Morgen kom han punktilig paa Kontoret.

Vilde han sig ind, at de yngre Kolleger, som allerede var tilfæde, saa paa ham mere end ellers? Saa ikke ogsaa hans Principals paa ham med et stendommeligt gjennemtrængende Blik!

Han tog ikke fejl. „Men Brintman, hvorledes Te ser ud! Hvad har De gjort? Er De syg?“

Den stræftelige Nat havde indgravet sine Spor i hans Ansigt.

For Velbehold var det ved disse Spørgsmaal, som om Gunden svigtede under hans Fodder, alt breiede sig pludselig rundt for hans Blik. Han

tog paa Panden, krammede noget uforståeligt og skubte sig som en forfulgt ud af Kontoret.

Hu var alt tabt, det sølte han. Engang, medens han stormede fremover Gaderne, for den Tante igennem ham, at han maatte heldt burde gaa tilbage og beseende alt.

Som om noget dermed kunde gøres godt igjen! Nei, hans Være var det forbi med — hvad brød han sig om Blodt!

Men Guds Barmhertiche holdt sin Haand over ham — leve skulde han og døde for sin Forgængelse.

Guds Barmhertiche? Gensomt foresom det ham at han dækket med Skam for Retten og der at høre sin Dom, der for beklædig udfærdigede ham fra agtværdige Venner og Skikkelser. At lade ham se vilde have været barmhjertigt!

Hans Kællers Moder! Det var hende forundt at se sin Son, før end han blev ført bort til at udfærdigede sin Straf. Hun var kommen imod hans Døds, for et Øjeblik med hende syntes ham at være hårdere end Rettens Dom.

At hendes Glæde i Livet var det forbi med — han saa det paa hende. En gammel nedbrudt Kone, saaledes stod hun for ham. Og han var Styld i det!

„O, Moder, hvorfor kom du?“ tænkte han dullede og skjulte Ansigtet i Hænderne.

Endtrod han Hænderne ned. „Fordi jeg endnu maatte se mit kjære, kjære Barn!“

Hvor disse Ord sat ham i Hjertet! Al, derfor hun dog havde gjort ham Bredbælder! Som en Bidsjættelse vilde han have følt dem.

„Moder,“ sagde hun, da hun efter nogle saa Minuters Samvær maatte forlade ham, „du kan her jeg til dig — tænkt, om det var den sidste! Naar jeg, naar jeg kommer ud igjen, da lad mig gaa min Vej alene! Besvare mig ikke mere om mig, lad mig være, som om jeg var død! Glem mig, Moder!“

Høveren snarede ikke, hun saa paa ham og smilede.

O, dette Smil! Albrig havde han tænnet glemme det! Saaledes smiler en Moder, naar hendes Hjerte er forvundet til at glemme af Kammer, og hun dog elsker sit Barn mere end nogen sinde før!

Hu idag var det, at han som sit Hånd skulde saa komme ud i Verden igjen. Han havde selv kredet til sin

Moder nogle Dage i Forveien og endnu mere indmængende gjenaget sin forrige Van, og der var noget, der led som et Blik, som et sidste Ord, noget, der fulgte hendes Hjerte med stor Angest.

Men det var hendes faste Bestemmelse ikke at opfylde dette hans Ønske. Hun havde nødt udspurgt, hvad Time det var, at hendes Son skulde komme ud, om enhver enkelt Ting havde hun spurgt. Brevet, som svarede paa alle hendes Spørgsmaal, var hun paa sig, ofte vel paa den lange Rejse til den store By ved Rhinen havde hun taget det ud af den lille Kuro og liget i det, altid bange for, at hun kunde være i Bilde:ede angaaende en eller anden Omstændighed. Men de første Meddelelser kunde neppe misforståes, saaledes og usikker var de. At han gerne blev slappet ud igennem den Døds, som hun selv lige overfor, havde hun ogsaa faaet at vide. Fort.

115. Moses's stannende Ansigt.

Etter at Gud alvorligt havde advarret Israels Børn for Tilbagefald i Afguder, indfjærper han dem enderengang ved Moses, at de skulde holde Sabbaten, de af Gud bestemte Feste, de uafgørende Brede Feste, Ugerens Høstid og Udsøfalerens Feste, og at paa disse tre store Høstider skulde alle Mandfolk læse sig for Herren i hans Helligdom. Desuden bliver alle Bestemmelser angaaende Helligdommen af de forudsatte og Ujævnheden af alt det forudsatte af Ujævnheden af Frukt her gjenoptagne og bekræftede. Den, som er kommen bort fra den levende Gud, men igjen tagen til Rende, skal da og saa med alt Hvor tjene Gud. O, den rette Gudstjeneste, rette Raade og helde Sabbat og Høstid paa i det nye Testamente bestaar det, at vi hører og læser Guds Ord og med nye jordiske Midler hjælper til, at Brodskæmbede, halvt oppe og Guds Ord bliver udbragt.

Etter at Moses atter havde holdt sig hos Herren paa Sinai Hørg i fire Dage, gik han ned Taulerne, hvorpaa Gud havde kredet de ti Ord, med en fjerget og med Folket alle Guds Bud. Det bliver fremhævet, at Gud i hans Ansigt krammede. Det var Befaling af den underfulde Aftendaling paa Bjerg at Sinai. Derfor maatte han naar han talte med Folket, lægge sin Døds over sit Ansigt, fordi Folket ikke

kunde male dets stærke Stin. Denne Udsning af Moses's Ansigt pegede som St. Paulus i 2 Kor. 3, 5 siger, paa det Gamle Testaments Hellighed, som Moses havde, paa det gamle Testaments Hellighed. Det gamle Testaments eller Lovens Tjeneste havde Hellighed. Loven er jo den levende Guds Ord. Men det nye Testaments Tjeneste eller Evangeliet prædiker derimod Afsærlighed og giver Manden, der lever levende, „Loven virker bare Skrek og Død, naar den med sit Stin transfer Hjerterne; Evangeliet giver derimod Trost og Glæde.“ Luther. Men Blanke af Moses's Ansigt forsvandt senere hen. Det gamle Testaments Hellighed hører op. Det nye Testaments Hellighed varer derimod ved, Lovens Glans digt, Frukt og Skrek vinder, saa snart Evangeliets Prædiken begynder, i sa snart man ser Kristi æstetiske Ansigt. Og denne Trost og Glæde bliver i Hjertet.

I de sidste Kapitler af 2 Mosebog fortælles der om Forberedelsen af Tabernaklet og alle de hellige Ting, og tilføjet bliver det fremhævet, at da Tabernaklet var færdigt, blev det fuldt med Elgen, hvortil Herrens Hellighed var.

Fredsmøde.

Menighederne i Oregon deltagt af resten af den norske Synode har faaet indbydelse fra Bor Fællesskabet, Portland, Ore., til at afholde Fredsmøde der. Mødet holdes fra 25de til 27de November.

Ved eftermiddagssessionerne behandles: Konfirmationen, og ved aften-sessionerne: Betsignelsen af at bibevare Guds ordts offentlige prædiken.

Repræsentanter og gjeffer bedes om at melde sig snarest mulig til Rev. O. Sjøgaard, 425 E. 10th St., Portland, Oregon.

O. R. Golden,
Sekretar.

Katarrh kan ikke helbredes

... (Small text, likely an advertisement or notice) ...

Christian Cooper.

En Ven af Børnehjertighedsanstalter, som sender Penge til vort Børnehjem, spørger: „Hvorfor kan ikke han (Christian Cooper) saa være paa Børnehjemmet?“

Dette Spørgsmaal er betimeligt. — Da der kan være andre, som sidder inde med et lignende Spørgsmaal, vil jeg gennem „Herold“ give følgende Oplysninger:

Chr. Cooper og en yngre Søster af ham blev bragt hid fra Seattle for over 2 Aar siden. Si havde da latent Børnehjem, men Pigen blev optaget i vort Hus og ot har i den forløbne Tid givet hende Ophold, Klæder og Skolegang uden Godgjærlig, men for Gatten fandt vi ingen, der vilde vige en lignende Børnehjertighed. En Komite, som Menigheden havde nedfat for at sørge for trængende Børn, fik lejet ham ind hos Gunter Johnson mod at betale \$7 pr. Maaned for Ophold og Klæder (Skolepenge \$10 for Aaret ikke indbefattet). Johnson lovede siden at yde \$1 pr. Maaned selv, saa Komiteen havde kun at stifte \$6 pr. Maaned. For et Aar siden døde Mr. Johnson og Gatten har været hos Mrs. Johnson. Hun havde \$12 tilgode da Pasi. Parstad skrev sit Opraad i No. 42 af „Herold.“

Det kan se lidt vart ud, at man skal bede om Hjælp baade til Chr. Cooper og til Børnehjemmet — saa vore Venner maa vel spørge: „Saa ikke Cooper saa være paa Børnehjemmet?“

Svaret som jeg nu kan give er: Jeg tænker vist at han kan saa være paa Børnehjemmet, men Komiteen har ikke ønsket Bistandsen for Børnehjemmet om Opragelse, men jeg antager dog at den Sag vil snart blive ordnet saa at vore Venner ikke behøver at sende Bidrag til begge Institutioner.

L. Larjen.

Formand baade i Hjælpekommiteen og for Børnehjemmet.

Mødtaget til Gældens Afbetaling.

De Kasse, Greenwood, Wn. \$1.00
 & M. Duamme, Hartline, Wash 1 00
 Mons Knudson,
 Kassefører.

Ordsprog.

Vis og Straf give Visdom, men en Dreng, som overlades til sig selv, bestjæmmer sin Moder.

+++

Naar ugudelige blive mange, bliver Overtrædelse megen, men retfærdige skulle se paa deres Fald.

+++

En vredagtig Mand blander sig i Tratte, og en høflig Mand gjør megen Overtrædelse.

+++

Nemmeslets Hovmod skal nedtrække ham, men den ydmyge skal holde fast ved Væ.

+++

At forfædres for et Menneske fører i Straffe, men den, som forsåder sig paa Herren, bliver ophøjet.

+++

En Mand, som er lidt kræftet, og dog forberder sin Nakke, skal hastilighen sønderbrødes, og der skal ingen Lægesdom være.

+++

Naar retfærdige blive mange, skal Folket glædes, men naar en ugudelig besviker, skal Folket sinte.

+++

En Mand, som sætter for sin Nakke, indleder et Gern for hans Gange.

+++

Mænd, som er Bespottere, føre en Stad i Straffe, men de Visje afrende Brede.

+++

En uretfærdig Mand er de retfærdige en Bederslyggelighed, og den, som er overglat paa Beien, er en ugudelig en Bederslyggelighed.

+++

Hvo for op til Himmelen og for ned? Hvo sankede Børet i sine Ræder? Hvo bandt Baudet i et Klæde? Hvo haver besilket alle Jordens Ende? Hvad er hans Navn? Og hvad er hans Soms Navn, om du ved det?

+++

Alt Guds Ord er Intret; det er et Stjold for dem, som forlode sig paa som Læg Intet til hans Ord, at han skal ikke straffe dig, og du skal findes leguaslig.

+++

Et Die, som spottet sin Fader og foragter at hænne ved sin Moder, det skulle Navne udholde ved Bask u, og Dreunger skulle æde det.

Udelighed er Bedragelighed, o Deilighed er Forsængelighed, men en Kvinde, i hvilken der er Dertens Frygt kan skal rofes.

Getalt til Parkland lutherske Børnehjem.

Miss Elizabeth Thompson, Troy Kansas .....\$ 4.00
 Ved Pastor J. Johansen fra „Vor Frelsers Tanst Luth. Kvindesforening, Fresno, Cal. 15.00
 Peder O. Norstad, Parkland, Wash 2.00
 & M. Duamme, Hartline, Wa 1 00
 L. Larjen,
 Kassefører.

O. B. LIEN. H. B. SELVIG.

EIERE AF

LIEN'S PHARMACY,
 (Tidligere Central Drug Store.)

Apothekerevarer, Chemikalieer og Toilet Articles.

De O. Lien har mange Aars Erfaring som Apotheker, er altid tilhæde og man kan der trykt stole paa at saa Recepter udfyldte med Omhu og Retagtighed.

1102 TACOMA AVE.,
 TEL. JAMES 141. TACOMA WASH

Wanted

The readers of „HEROLD“ to know that we keep a fine line of

SCHOOLBOOKS,

Slates, Tablets, and Supplies of all kinds.

VISELL & ECKBERG,

Stationers & Booksellers
 1308 Pacific Ave.

TACOMA, . . . WASH.

IF Wønnen paa „Herold“ kan omkærl.

DRS. ROBERTS, DOHRER AND RAWLINGS

DENTISTS

Crown and Bridge Works Specialty

156 Pacific Ave. Tel. Red 450

TACOMA . . . W N

FIRE INSURANCE

F. W. GASTON,

Luzon Bldg. cor. 13th & Pacific Ave.

TEL. MAIN 303., Tacoma, Wash

Student-Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.
 926 Pac. Ave. . . Tacoma, Wash

*****

Til Veiledning

for dem, som vil give sine Bølletter til Parkland lutherske Børnehjem, mærkes at „Deiden“ har billes til „The Parkland Lutheran Childrens' Home,“ Parkland, Washington.
 L. Larjen.

E. E. Rosling,

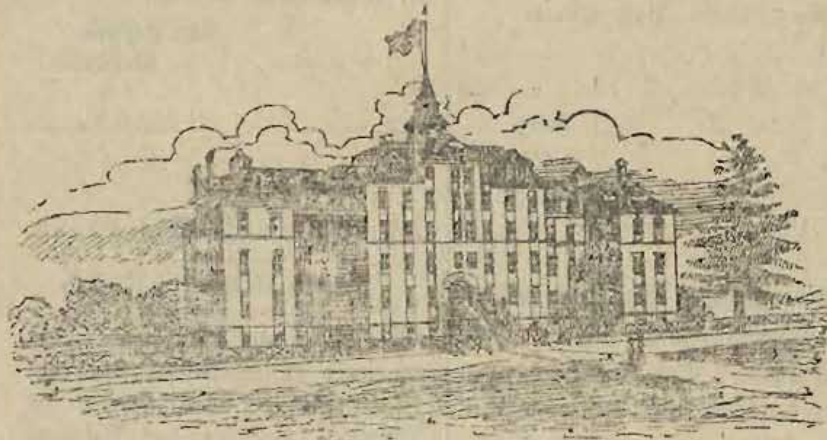
Skandinavisk Sagfører
 310—312 Luzon Building,
 TACOMA . . . WASH.

*****

THE ARCADE

Dry Goods & Mens Furnishings
 Cor. 13th & Pacific Ave.
 TACOMA . . . WASH.
 J. F. MURPHY, Prop.

Pacific Lutheran Academy
and
Business College.

Courses of Study.

Preparatory, Normal, Commercial, Classical College Preparatory, Luther College Preparatory, English Scientific College preparatory, Shorthand and Typ-writing, Music.

Instructors.

- N J HONG, Principal, Eng'ish language and literature, physics, psychology and Norwegian.
- J. U. XAVIER, Religion, History, Latin and Greek.
- MISS K. ELIZABETH SIHLER, preceptress, English grammar, German, geography, vocal music and physical culture
- MISS ANNA TENWICK, History of the U. S., reading, geometry and trigonometry.
- N N HAGENESS, Arithmetic, commercial branches, penmanship and shorthand
- MISS OLGA KINDLEY, Piano and organ.
- CARLO A SPERATI, Director of Band and Orchestra.

Fall Term.

Begins Sept. 30 and closes Dec. 19.

Tuition.

Tuition per term of 12 weeks \$15.

Room Rent.

Per term of 12 weeks \$6.00

Board.

Board is furnished at actual cost.

Total Expenses.

All necessary expenses for one term of 12 weeks need not exceed \$50. This includes tuition, room, board, books, and other incidental expenses.

Our New Catalogue

Our new catalogue giving full information about the school will be sent free upon application.

Address, **PACIFIC LUTHERAN ACADEMY**
Parkland, Wash

J. M. Arntson,
North Sagfører,
Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter:
oaa) Stjper, Kontrakter, m. m.
Municipal Court-Rooms
City Hall-
TACOMA, - WASH

De r!

Alle, som sender os penge til at betale stat paa lotter med, maa opgive nœstgigt bestemmelse af lotternes saakom lottens nummer, samt i hvilken "Block" og "Addition" de ligger.

Uden at vi faar disse oplysninger kan vi ikke være ansvarlige for om en jeil begaæs.

Uitertabler.

Frit tilsendt faaes Katalog med Prøver paa Uitertabler, der fremstiller vigtige Tildragelser af Kristi Liv. Foreninger, som vil forære Uitertabler til Kirker, skal faa dem til betydelig nœbøtte Priser. Skriv straks efter Pristilste til
August Klofstad,
Marinette, Wis.

Vor Frelasers norsk luth. Kirke

Mj. af So. J og 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bopæl: 2550 So. I St.

Gudstjenester:

- Søndag 9:30 A. M. .... Søndags-skole.
- " 11 A. M. .... Høimesse-gudstjeneste.
- " 7:45 P. M. .... Aftensang.
- Onsdag 8 P. M. .... Kor Øvelse.
- Lørdag 9 A. M. .... Lørdagskole.
- Hver 1ste og 3die Torsdag Aften i Maaneden, Ungdomsforening.
- Hver 2den og 4de Torsdag Eft.m. Maaneden, Kvindeforening.

KRAMPE STANDES FRIT Kureres varigt ved Dr. Kline's store NerveRestorer
Lagen Krampe efter første Dags Brug. Kommer for personlig eller pr. Post. Bog og 2 PRØVEFLASKER FRIT ud Krampepatienter, som kun behøve Eksprespost. Værre Kur, ikke kammerdisting Lindring for alle nervøse Gørdener, Rptlegst, Blødtfølsed, St. Vette Danz, Næbrødthed, Udmattoled. **Dr. R. H. Kline, I. d.**
931 Arch Str. Philadelphia. stifter 1871

DODWELL & CO., Ltd.
LOCAL STEAMERS.

FOR VICTORIA, B. C.
s s "MAJESTIC" leaves Yesler wharf, Seattle at 9:00 a. m. daily except Sunday for Port Townsend, Wash., and Victoria, B. C.

FOR WHATCOM.
s s "STATE OF WASHINGTON" leaves Yesler wharf, Seattle at 10 p. m. daily except Saturday and s s "SEHOME" at 8:00 a. m. daily except Sunday for Everett*) Anacortes, Fairhaven and Whatcom.

*) "SEHOME" does not call at Everett.

For rates and information apply to

DODWELL & CO., Ltd.
625 Pacific Ave. Phone Main 89

J. C. PETERSEN,
PARKLAND, WASH.

Practical Horse-Shoe

and

Wagon - Maker.

All kinds of Repairing done at Reasonable Prices.

Skandinavisk

Photographer

F. BONELL.

Effterfølger af

Lindahl Photographer

1112 Pacific Ave.
California Building,
TACOMA, WASH.

Utr og Kjaede for en Dags Arbejde.

Gutter og Piger! Vi vil sende eder et Skoel, det er et Utr og Kjaede for at sælge 18 Pakker Høloes - den bedste blanding for Vaak i Verden - for De kære. Send Tilbud 4kr. og vi sender Høloes gratis og uden Frægt. Ingen Penger forlægges. **WINE CO., Box 5, Concord Junction, Mass.**

Parkland-Nyheder.

Kuldeforeningen møder Onsdag d. 12. d. M. hos Mrs. Samuelsen.

+++

"Succum" giver en Afstemningsholdning næste Søndag Kl. 8.

+++

Gledeantallet ved Skolen er steget til 88.

+++

Warren Thompson, som en længere Tid har ligget liden af Rheumatisme, er nu i god Bedring.

+++

Past. Christensen og Ole Larsen fra Seattle har mulig aflagt vor Skole et venligt Besøg.

+++

Herre Berleson fra Oslen har været her i den senere Tid og søgt sig om efter Land eller Løtter.

+++

Mrs. D. G. Solich og Datter Louise fra Watson, Minn., er paa Besøg hos Past. Larsen.

+++

Et Musikkerselskab paa omtrent 20 Medlemmer er organiseret ved Skolen. Pastor Sperelli er Dirigent.

+++

Dr. Rynning er netop kommen tilbage fra sin Rejse til Montana. I hans Fødsel har Dr. Parkland fungeret som Skolens Læge.

+++

Lars Oveland fra Gary, Minn., afslutter et kort Besøg i Parkland. Han agter at rejse til California for Delvedens Skyld.

+++

John Anderson, som har tilbragt Sommeren paa sin Farm i Nærheden af Kollonwood, Minn., er netop kommen tilbage.

+++

H. M. Benson, der bor et Stykke fra Skolen, har solgt sit Land til Ole Thorsaldsen, der mulig er kommen hid fra Minn. Salgsprisen \$1300.

+++

Regent, som nu er indtrædt, har ikke foranset nogen videre Standsning i det Bogtrykkeri, som gaar for sig i Tacoma og Omean. En Række nye Bøger er under Udførelse og Snebdekerer og andre Haandværkere har det travelt.

Teller, Alaska, Oct. 7th '02.

Hr. Redaktør!

Da Mr. Howick nu er paa Hjemreisen, saa vil vel "Herold" saa at den Underretning herfra, som kan gives; men vil dog sende en Høstilsen. Hjemmet har nu 16 Børn under 14 Aar, og 7 over 14 Aar, 3 optoges forrige Uge. En Pige fra Kings Island, en Gut fra Cape Prince of Wales og en Gut paa omtrent 13 Aar, der var ved Stationen ved vor Ankomst i 1894. Hans Forældre var da Reuvogtere; men Moderen døde Vaaren '96 og Faderen blev fjernet fra Stationen og draknede i '97, og Børnene to Gutter kom ud blandt andre, begge blev døbt den første Søndag vi var paa Land; og vi har derfor lidt søgt at faa fat i dem, men først nu lykkedes det os at faa fat i den ældste, den yngre var bange og turde ikke komme, men med Brodrens Hjælp tror vi snart at kunde faa ham. Siden August 1901 har intet Dødsfald indtraffet, men nu er en Gut paa 7 Aar meget syg af Taring og dør vel ganske snart. Omkostningerne var fra 1ste Juli 1901 til 1ste Juli 1902 omkring \$4000, deraf indkom fra Synoden \$1000. Resten dækkedes ved min Løn fra Regeringen \$900, Salg af Renkjød, Kjøring og andre Indkomstkilder. Missionen føder og Klæder nu 30 Personer iberegnet min Familie, og da der altid maa ydes lidt Hjælp til fattige og syge Eskimoere, gaa nu og da til Guldøgere, saa bliver Udgifterne omtrent \$125 pr. Person. At Arbejdet kan fortsættes er det vi maa bede om Hjælp og haaber at den maa ydes ogsaa i Fremtiden. S. Foster & Co., 28 California Street, San Francisco, vil til Vaaren forsyne os med Proviant og Klæder og alt, som ydes af Klæder osv kan sendes til ham inden 1ste Maj 1903, og han vil besørge det sendt til os. Med Bøn om Hjælp og Forbøn forbliver jeg med venlig Hilsen. Deres,

T. L. Brevig.

Til Indremissionen.

Offer i Trinity Eng. Co. Luth. Church, San Francisco, Cal.
Past. Steadman's Kasse \$15.70
Fra Emmanuel's Menighed,
Lawrence, Wash., Past. Ordals
Kasse 16.85
Fra Mr. H 3.25
R. J. Haug,
Kassjerer.

Søndagen den 2den Nov. holdtes reformationseft i Trinity Eng. Co. Luth. Church i San Francisco, Cal. Offer, der beløb sig til \$15, optoges til indremissionen. E. R. S.

Aredsmøde.

Den 11te og 12te Dec. vil der bli afholdt et areds-møde i Parkland, Wa., hvortil præster og menighedslemmer inden Kæden indbydes.

Ferhandling: (1) Kasse-kommissionen, (2) Er Kirken efter Guds ord pligtig til at drive kristelige skoler? (3) Menighedslemmers pligter som for udenforboende.

Alle indmeldelser bør ske til Past. L. Larsen inden den 25te November.

Korporationsmøde.

Det aarlige Korporationsmøde for Pacific Lutheran Universitets Ud'n., vil ifølge Grundlovens Bestemmelse blive afholdt i Skolebygningen i Parkland Onsdagen den 10de Dec. 1902 Kl. 10 F. M. Alle Korporationsmedlemmer samt andre, som interesserer sig for Skolen og det kristelige Arbejde, indbydes paa det venligste.

Gud veligne Modet.

Udvalgs-komiteen bedes om at møde Dagen forud, nemlig d. 9. Dec. Tag Parkland Street Car, som gaar fra 9de & Railroad Stn., Tacoma, hver halvanden Time fra Kl. 8:30 om Morgenen.

Parkland, Wa., d. 24 Okt. 1902

Chr. Loines,
Sekretær.

M æ r k!

Gaver til Parkland Lutherske Barnehjem bedes nu sendt til Past. L. Larsen, Parkland, Wash., der er Barnehjemmets Kasse-er, Sekretær, som før, til Mr. E. D. Gridson.

Chr. Loines,
Sekretær.

The . . . . Illustrated Home Journal.

Published twice a Month.

Besides many excellent Illustrations it contains Stories, Biographies, descriptions of Travels, articles on Natural History, etc., etc.

Price only \$1. per year.
Reliable agents wanted all over the United States.

Address all correspondence to
Louis Lange Pub. Co.,
St. Louis, Mo.

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF
13TH AND PACIFIC AVE.

OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.

TEL. } OFFICE BLACK 1721.
      } RES. SUBURBAN 41.

TACOMA, . . . WASH.

EDWIN R. RAY

PRINTER

113 THIRTEENTH ST

TEL. MAIN 2335

TACOMA

50 YEARS' EXPERIENCE

PATENTS

TRADE MARKS
DESIGNS
COPYRIGHTS & C.

Without sending a sketch and description we will advise you whether or not your invention is probably patentable. Communication strictly confidential. Handbook on Patents sent free. Special agency for securing patents. Patents taken through Munn & Co. receive special notice, without charge, in the

Scientific American.

A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, \$5 a year; four months, \$1. Sold by all newsdealers.

MUNN & Co. 361 Broadway, New York
Branch Office, 617 F St., Washington, D. C.